

i den pågældende driftsopgave, og som i øvrigt har driftsopgaver på specialundervisningsområdet.

Der henvises herved til § 1, nr. 4 (folkeskolelovens § 20, stk. 4) og § 2, nr. 3 (specialundervisningslovens § 1, stk. 4).

5. De regionale udviklingsråd

Med hensyn til de regionale udviklingsråd, der oprettes i medfør af § 188 i lov om social service, jf. lovforslag nr. L 38 – forslag til lov om social service, tilkendes gives, at der i bekendtgørelse om de regionale udviklingsråd vil blive fastsat krav til temaer, som skal indgå i kommunalbestyrelser og regionsråds redegørelser til de regionale udviklingsråd, og til de regionale udviklingsråds rapporter til Undervisningsministeriet.

Der vil blandt andet skulle fremgå oplysning om følgende: Kommunalbestyrelsens politisk fastsatte principper for specialundervisningsområdet (børn og voksne), aftaler med andre kommuner om benyttelsen af tilbud uden for kommunen, oplysning om kommunens redegørelse om forventet brug af pladser i andre kommuners undervisningstilbud og opfølgningen herpå samt en vurdering af udviklingen og forsyningen på området.

Redegørelserne skal endvidere omfatte kommunalbestyrelsens politisk fastsatte principper for kommunens brug af eller samarbejde med pædagogisk-psykologisk rådgivning i andre kommuner, i regionen eller i VISO, samt hvordan og i hvilket omfang kommunen gør brug af VISO. Endelig skal redegørelserne omfatte oplysninger om kommunens eller regionens ungdomstilbud efter lov om specialundervisning for voksne.

4. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (S, RV, SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de under nr. 1-17 stillede ændringsforslag, men imod det under nr. 18 stillede ændringsforslag.

Mindretallet henviser til sine generelle bemærkninger vedrørende kommunalreformen, jf.

betænkningensbidraget til L 65, og skal om dette konkrete lovforslag bemærke:

Der er næppe tvivl om, at specialundervisningen fungerer forskelligt i forskellige dele af landet. Mindretallet ville meget gerne have deltaget i konkrete og målrettede forhandlinger om, hvordan specialundervisningen – både den almindelige og den vidtgående – konkret og strukturelt kunne forbedres og gerne i forlængelse af de ændringer, som tidligere er gennemført bl.a. i forbindelse med grundtaksten og i lyset af KVIS (Kvalitet i Specialundervisningen) og fortsættelsen heraf. Desværre er lovforslaget et entydigt eksempel på, at det har konsekvenser, at amterne nedlægges, uden at regionerne får tilsvarende politisk handlerum og ansvar. Modellen på specialundervisningsområdet synes derfor ikke at afspejle en politik for specialundervisningen, men må snarere ses som en gennemtvungelse af V, K og DF's forlig om strukturreformen. Udgangspunktet er ikke, hvordan der skabes de bedst mulige betingelser for specialundervisningen for børn og voksne.

Lovforslaget betyder, at kommunerne får hele ansvaret for specialundervisningen, bortset fra driften af meget få, højt specialiserede, landsdækkende eller landsdelsdækkende tilbud. Langt de fleste specialskoler overgår derfor til kommunerne alt efter, hvor de af historiske tilfældigheder er geografisk placeret. Det er kun de landsdels- og landsdækkende tilbud, der er omfattet af rammeaftalen og objektiv finansiering. Det svarer til ca. 1/10 af de børn, der i dag får vidtgående undervisning i sådanne institutioners tilbud. For så vidt angår resten, vil det være op til kommunerne at håndtere det nye ansvar, uden at det lovmæssigt er fastlagt, at det mellemkommunale samarbejde sker i fuld åbenhed og på forpligtende vis i en forhandlet rammeaftale.

Der vil naturligvis være kommuner, der håndtere det nye ansvar på glimrende vis. Men der er ikke noget i strukturen, der giver nogen form for sikkerhed for, at det bliver tilfældet. Tværtimod bliver kommunerne sat til at forene hensyn, der ikke kun kan synes modstridende, men uforenelige. Det havde været oplagt at lade alle tilbud omfatte af rammeaftalen og en form for objektiv finansiering, således at der var en fast ramme om det kommunale samarbejde og den kommunale gensidige forpligtelse. Det er på ingen måde tilstrækkeligt, at kommunerne redegør for deres